

Wydawca: **Wydawnictwo „Głos”**, ul. **Świętokrzyska** 10, **Lódź**.
Kierownik: **Henryk** **...**
Redaktor: **...**
Wydanie: **...**
Cena: **...**

CENY OGŁOSZENI.
Przed tekstem t. j. 1-sza strona 40 gr.
za w. m. m. i tam sta. 6 tam. w tekście
40 gr. nekrologi 25 gr. swyca. 15 gr.
strona 10 tamów drobne 12 gr. za wy-
raz. dla poszukujących pracy 10 gr.
najniższe ogłoszenie 125 gr. dla
nekrolog. i z. Ogłoszenia dwukolorowe
o 50 proc. drożej; ogłoszenia koloro-
we i trójkolorowe o 100 proc. drożej.
Ogłoszenia adwokatów ryczałtem 25 zł.
Ceny ogłoszeń niedzielnych są o
25 procent droższe.
Za termin druku i treść ogłoszeń
administracja nie odpowiada. P. K. O.
Nr. 3002.

Rok X. Nr. 253.

Łódź, sobota 15 września 1934 r.

Jutro decydujący lot Warszawa - Nowosolna - Głowaczów. Pechowe starty maruderów Challenge'u. We Lwowie oczekują przylotu Włodarkiewicza.

Lwów, 15 września. — Uczestnicy lotu okrężnego, którzy nocowali we Lwowie, a mianowicie: Dudziński, Balcer i Junck, wystartowali dziś rano w dalszą drogę do Wilna. Dudziński i Balcer wystartowali równocześnie o godz. 6.01, Junck niemiecki Junck wystartował o godz. 6.38.

Balcer spowodował tego samego defektu motoru, który spowodował jego zatrzymanie we Lwowie, lądował dziś przymusowo pod Mostami Wielkimi, niedaleko Lwowa. Z 6 pułku lotniczego we Lwowie wysłano natychmiast samolot z mechanicznikiem.

Czwarty uczestnik lotu okrężnego Macpherson naprawia w dalszym ciągu swoją maszynę. Wątpliwym jest jednak czy uda mu się ją naprawić. Ma uszkodzone podwozie i zgłębione smigło. Jak się zdaje, pozostanie on we Lwowie.

Na lotnisku we Lwowie oczekują przylotu Włodarkiewicza z Mościc. Warszawa, 15 września. Próba, do której stają samoloty jutro, w ostatnim dniu challenge'u, będzie definitywnym zakończeniem tego wspaniałego turnieju. Próba ta nakazuje pilotom jedyny raz w całym zawodach „wycisnąć” z maszyn wszystkie jej możliwości, pokazać, na co ją stać w ostatecznej potrzebie.

W wyścigu niedzielnym nasze RWD powinny osiągnąć szybkość do 280 km. godz. PZL. 26 — do 300, Fieseler do 290, Messerschmidty do 312, czeski Aero do 260.

Nie wróża te przewidywania zwycięstwa niemieckiego lub czeskiego. Wszystkie szanse mają w tej chwili Polacy.

Wyścig na dystansie 300 km. w trójkacie Warszawa—Nowosolna—Głowaczów; wyścig szalenie wyczerpujący motory, będący próbą wytrzymałości maszyn i wartości pilotów nie powinien przynieść nam porażki, choć wszelkie niespodzianki są oczywiście możliwe.

Warszawa czeka z niebywałą emocją na to zakończenie lotniczego wspólnego odnowienia Polski, Niemiec, Czechosłowacji i Włoch.

Trasę tę — Warszawa—Nowosolna—Głowaczów — identyczną z trasą przy próbie zeszłego raliwa — samoloty Challenge'owe mają przelecieć raz jeden, przy czym linia mety i zarazem linia startu znajdują się będzie na lotnisku mokotowskim, przed trybunami.

Ze względu na widokowy charakter wyścigu, który może być oglądany przez wszystkich, gdyby wszystkie samoloty startowały równocześnie, to także taka metoda nie byłaby przejrzysta.

elbowiem próba szybkości maksymalnej, jako ostatnia w Challenge'u, powinna już wyłonić jego zwycięzcę, a tymczasem sam wyścig na szybkość może wygrać pilot, który ze względu na ilość poprzednio zebranych punktów, żadnej roli w walce o pierwsze miejsce w całym Challenge'u nie odegrał.

Aby temu zaradzić, postanowili organizatorzy, że piloci będą startowali w kolejności, wskazanej przez punktację za próby techniczne i lot okrężny. Będzie to się działo w ten sposób, że pierwszy wyleci ten, który posiadać będzie najwięcej punktów — prawdopodobnie Bajan — za nim drugi, po takim czasie, który odpowiada różnicy ilości dotychczasowych punktów, przetłumaczonej według specjalnych obliczeń na język sekund. To samo będzie miało miejsce przy trzecim, czwartym i t.d. W ten sposób pilot, który pierwszy

przeleci trasę wspomnianego trójkąta i przyleci na lotnisko mokotowskie, będzie równocześnie zwycięzcą całego Challenge'u. Oczywiście metoda ta ma znaczenie wyłącznie widowiskowe, ponieważ różnicę punktów nie można zupełnie ściśle przelożyć na różnicę czasów startu, ostatecznie więc o zwycięstwie orzeknie dopiero komisja sportowa po przebiegu na punkty szybkości uzyskanej przez pilota.

Praktycznie próba szybkości maksymalnej odbywać się będzie w ten sposób, że samoloty wystartują z lotniska Okęcie, polecą na pole wycięgów konych, ominą tam pomocniczy punkt kontrolny, nabiorą szybkości i przelecia nad linią startu (i mety) na lotnisku mokotowskim. Stąd polecą — największym gazem oczywiście — na południowy zachód, by po 20 mniej więcej minutach lotu znaleźć się nad punktem kontrolnym w Nowosolnej.

Punkt ten muszą oblecieć w lewo na wysokość nie większą, niż 100 metrów, poczem skierują się na wschód południowy wschód, by znów po dwudziestokilku minutach lotu przybyć nad drugi punkt kontrolny w Głowaczowie. Procedura będzie tutaj taka sama, jak w punkcie poprzednim, poczem kierunek na północny zachód, by po niecałym kwadransie znaleźć się nad lotniskiem mokotowskim, przelecieć nad linią mety i zakończyć Challenge de Tourisme International 1934. Cała trasa nie potrwa

nawet jednej godziny! Szybkość maksymalna zostanie obliczona przy pomocy złożonego zsumowania szybkości, uzyskanych na trzech poszczególnych bokach trójkąta.

Tabela punktacji przewiduje jeden punkt za każdy kilometr na godzinę szybkości większej, niż 210 kilometrów na godzinę. Ograniczenie to jest zupełnie słuszne, ze względu na to, że 210 km. na godz. stanowiło właśnie największą punktowaną szybkość przeciętną lotu okrężnego, a szybkość maksymalna samolotu na trasie 300-kilometrowej powinna być bezwzględnie większa, niż jego szybkość przeciętna na trasie, mierzącej 10.000 kilometrów.

KILIM DLA ZWYCIĘZCY. Warszawa, 15 września. Związek Miast Polskich zamówił dla zwycięzcy w turnieju lotniczym kilim, osnuty na motywach polskich z herbami pięciu miast: Warszawy, Krakowa, Lwowa, Wilna, Poznania i Katowic.

Kilim wykonały pracownice „Ładu”, według projektów prof. W. Jastrzębowskiego i Szymańskiego. Kilim jest arcydziełem swego rodzaju i stanowi chlubę polskich warsztatów. Zarówno kolory, jak i kompozycja rysunkowa doskonale harmonizują z charakterem polskich tkanin. Kilim ten wystawia firma „Ład” na widok publiczny.

TRAGICZNY WYPADEK UCZNIA. Wilna, 15 września. Wczoraj w czasie przelotu uczestników Challenge wydarzył się na linii kolejowej Wilno — Porubanek, nieszczęśliwy wypadek. Z jednego z wagonów przeladowanych pasażerami, udającymi się na lotnisko w Porubanku, wypadł 19-letni uczeń Wacław Zalewski. Nieszczęśliwy uległ

połamaniu nóg i wstrząsu mózgu. Tylko dzięki przytomności umysłu maszynisty, Zalewski nie poniósł śmierci pod kołami pociągu, gdyż maszynista wstrzymał pociąg. Rannego odwieziono do Wilna i umieszczono w szpitalu.

Łódź, 15 września. I znów lodzianie będą mieli okazję przyjrzenia się maszynom biorącym udział w międzynarodowym Challenge'u lotniczym w Nowosolnej. Jutro bowiem odbędzie się start z lotniska mokotowskiego do próby maksymalnej szybkości na przestrzeni Warszawa—Nowosolna—Głowaczów — lotnisko w Mokotowie.

Ponieważ będzie to jedyna i ostatnia okazja przyjrzenia się naszym i obcym samolotom Challenge'owym — należy się spodziewać większego udziału lodzian. Samoloty do próby maksymalnej szybkości wystartują z lotniska mokotowskiego w niedzielę

o godzinie 15-ej. W Nowosolnej zatem należy ich się spodziewać pomiędzy godz. 15 a 15.30, a to ze względu na krótką stosunkowo trasę i znaczną szybkość przelotu.

Jak slychać Zarząd LOPP — obwodowego zarządu czyni starania, aby umożliwić lodzianom dojazd autobusami, które wyruszą z Placu Wolności.

Łódź, 15 września. — Światowa konsumpcja niklu w związku ze wzrostem produkcji w przemyśle stalowym, w ostatnich miesiącach znacznie się podniosła. Dzięki temu zwiększyła się znacznie wytwórczość tego metalu w kandyjskich fabrykach niklu, co pociągnęło za sobą również silny wzrost produkcji platyny, która stanowi produkt uboczny przy

kanadyjskiej produkcji niklu. Kanada była przymuszona rzucić większe ilości platyny na rynku światowym, a zwłaszcza na rynek londyński. Wywołało to w Londynie silny spadek cen tego metalu, tak że w chwili obecnej platyna na tamtejszym rynku jest o ca. 7 szylingów tańsza, niż złoto, co stanowi wypadek dotychczas jeszcze nigdy nie notowany.

Agentka handlarzy żywym towarem nie zdążyła wywieźć „białych niewolnic”. Wilno, 15 września. Policja wileńska otrzymała informacje, iż w Wilnie ujawniła się jakaś nieznana kobieta, która zawiera znajomości z młodemi dziewczynami i proponuje im pracę w Warszawie. Wdrożono obserwację, w wyniku której podejrzaną kobietę zatrzymano. Okazała się nią niejaką Marja Lisiecinowa zam. przy ulicy Śniegowej 7. Jak stwierdzono została ona już zwerbować na wyjazd do Warszawy

Ślub na łożu śmierci. Dotrzymane przyrzeczenie. Pabjanice, 15 września. — W dniu onegdajszym, po spóźnionej operacji na ślepa kilska, zmarł znany w kołach warszawskich Pabjaniec magister farmacji ś. p. Edward Pączkiewicz. Znajdując się już na łożu śmierci, ś. p. Edward Pączkiewicz zaślubił p. Martę Missalównę — długoletnią swoją współpracowniczkę.

Podczas krótkiego obrządku ślubnego w tak tragicznym momencie, narzeczona mdlała kilkakrotnie. Rozpacz matki zmarłego oraz nowożeńców żony nie ma granic. Śmierć powszechnie lubianego komendanta Straży Ogniovej Ochotniczej w Pabjanicach, którą to szarzę zmarły piastował od dłuższego już czasu, oraz

jego niezwykle ślub na łożu śmierci w wołają w mieście olbrzymie wrażenie. **Wrześniowe poziomki sprzedają na Wileńszczyźnie.** Wilno, 15 września. — W lesie sienieżycim zakwitły w końcu sierpnia po raz drugi poziomki, które obecnie już dojrzęły i są sprzedawane na rynku. Duże, ładne jagody wzbudzają zrosnąć miało zaciekawienie tego rodzaju fenomeny natury. Jednakże poziomki nie są już takie słodkie i smaczne jak w czerwcu. W innych miejscowościach poziomki kwitły przez całe lato.

W Horodkowie i w niektórych okolicach w Nowogródku zakwitły w tych dniach wiśnie i jabłonie.

Ohydna zbrodnia pod płotem. Sadyści zmasakrowali swą ofiarę. Człowiek pokłuty jak rzeszoło.

Łódź, 15 września. Dziś o brzasku patrol policyjny na Chojnach natknął się w okolicy ul. Grzybowej pod płotem na jakiegoś mężczyznę dającego słabe oznaki życia, a plwającego się w kaluży krwi. Przedewszystkiem patrol policyjny wezwał lekarza pogotowia Ubezpie-

czalni, który obejrawszy mężczyznę, oświadczył, że w życiu swoim nie spotkał jeszcze podobnie sadyścycznego pobicia i barbarzyńskiego znechania się nad rannym. Mężczyzna ów bowiem posiadał całe ciało pokłute nożem jak sito.

Na piersi krwawiła ogromna rana szarą paną, jakby ktoś obcęgami wyrwał żywe mięso. Na głowie posiadał 8 ran z uszkodzeniem czaszki, złamanie nosa, wyrwaną wargę dolną i wszystkie przednie zęby wybite.

W chwili, gdy lekarzowi wydawało się, że na tem kończy się uszkodzenie ciała nieszczęśliwego mężczyzny — nagle odkrył, że posiada on poza tem złamane, prawdopodobnie przy pomocy jakiegoś drąga żelaznego podudzie lewej nogi i prawą rękę, przyczem skomplikowane złamanie spowoduje amputację zarówno ręki jak i nogi.

Mężczyzna mimo tak niesłychanego okaleczenia żył i zdawało się, że wzrokiem błaga o pomoc, bo mówić już nie mógł... W ten barbarzyński sposób zmasakrowane ciało złożono do karetki i przewieziono do szpitala św. Józefa.

Tymczasem policja z dokumentów stwierdziła, że jest to 39-letni Karol Jung, który w nocy został napadnięty przez nieznaną jeszcze sprawców. Przyczyną tej napaści była według wszelkiego prawdopodobieństwa zemsta osobista, lecz wiadomo dotąd na jakien-tle. Z ran stwierdzono, że nie mógł tak krwawo czynu dokonać jeden człowiek, i że musiało tu działać kilku osobników, którzy wyraźnie dążyli do zamordowania Junga. Sadyżm napastników przeszedł wszelką granicę, okazało się bowiem, że po ciężkim zranieniu Junga, bito go, gdy leżał już bez sił w kaluży krwi — drągami żelaznymi.

Policja prowadzi energiczne dochodzenie celem wykrycia sprawców tego niesłychanie zbrodniczego wypadku.

Platyna tańsza od złota. Silny spadek cen w Londynie.

Londyn, 15 września. — Światowa konsumpcja niklu w związku ze wzrostem produkcji w przemyśle stalowym, w ostatnich miesiącach znacznie się podniosła. Dzięki temu zwiększyła się znacznie wytwórczość tego metalu w kandyjskich fabrykach niklu, co pociągnęło za sobą również silny wzrost produkcji platyny, która stanowi produkt uboczny przy

kanadyjskiej produkcji niklu. Kanada była przymuszona rzucić większe ilości platyny na rynku światowym, a zwłaszcza na rynek londyński. Wywołało to w Londynie silny spadek cen tego metalu, tak że w chwili obecnej platyna na tamtejszym rynku jest o ca. 7 szylingów tańsza, niż złoto, co stanowi wypadek dotychczas jeszcze nigdy nie notowany.

Agentka handlarzy żywym towarem nie zdążyła wywieźć „białych niewolnic”. Wilno, 15 września. Policja wileńska otrzymała informacje, iż w Wilnie ujawniła się jakaś nieznana kobieta, która zawiera znajomości z młodemi dziewczynami i proponuje im pracę w Warszawie. Wdrożono obserwację, w wyniku której podejrzaną kobietę zatrzymano. Okazała się nią niejaką Marja Lisiecinowa zam. przy ulicy Śniegowej 7. Jak stwierdzono została ona już zwerbować na wyjazd do Warszawy

Ślub na łożu śmierci. Dotrzymane przyrzeczenie. Pabjanice, 15 września. — W dniu onegdajszym, po spóźnionej operacji na ślepa kilska, zmarł znany w kołach warszawskich Pabjaniec magister farmacji ś. p. Edward Pączkiewicz. Znajdując się już na łożu śmierci, ś. p. Edward Pączkiewicz zaślubił p. Martę Missalównę — długoletnią swoją współpracowniczkę.

Podczas krótkiego obrządku ślubnego w tak tragicznym momencie, narzeczona mdlała kilkakrotnie. Rozpacz matki zmarłego oraz nowożeńców żony nie ma granic. Śmierć powszechnie lubianego komendanta Straży Ogniovej Ochotniczej w Pabjanicach, którą to szarzę zmarły piastował od dłuższego już czasu, oraz

jego niezwykle ślub na łożu śmierci w wołają w mieście olbrzymie wrażenie. **Wrześniowe poziomki sprzedają na Wileńszczyźnie.** Wilno, 15 września. — W lesie sienieżycim zakwitły w końcu sierpnia po raz drugi poziomki, które obecnie już dojrzęły i są sprzedawane na rynku. Duże, ładne jagody wzbudzają zrosnąć miało zaciekawienie tego rodzaju fenomeny natury. Jednakże poziomki nie są już takie słodkie i smaczne jak w czerwcu. W innych miejscowościach poziomki kwitły przez całe lato.

W Horodkowie i w niektórych okolicach w Nowogródku zakwitły w tych dniach wiśnie i jabłonie.

Jak 107 rodzin znalazło dach nad głową. Okupacja niewykończonego domu Oryginalna spółdzielnia mieszkaniowa.

Gdynia, 15 września. (od wł. kor.) Wszyscy mieszkańcy Gdyni znają dobrze niewykończony gmach obok Szkoły Morskiej, który od kilku lat stał bez okien, drzwi, niewykorzystany przy tak wielkiej biedzie mieszkaniowej, jaka w Gdyni panuje. Gmach ten budowało przedsiębiorstwo Jankowski i Jaworski z przeznaczeniem na drugą bursę dla wychowanków Szkoły Handlu Morskiego.

Ponieważ jednak z różnych powodów, komisja gmachu tego od przedsiębiorstwa, nie przyjęła, więc jak już zaznaczyliśmy stał on beużytecznie niewykończony i pusty. Od czegoż jednak jest pomysłowość ludzka i do czego ona doprowadzić może? Pustym tym gmachem zainteresowały się bezdomne stery robotnicze w Gdyni. Wychochodząc z założenia, że przecież grzechem jest, by tak piękny gmach się marnował, a oni musieli mieszkać, czy to w

nieodnych barakach, czy też wogóle przebywać bez dachu nad głową, a tu zima szybkim krokiem się zbliża, postanowili zarekwirować wspomniany budynek, co też w ostatnich dniach szybko wprowadził w czyn.

Pierwszy lokator tego domu wyказал wielką przedsiębiorczość i zmysł handlowy bo rozpoczął na własną rękę wynajmowanie mieszkań, a kiedy już zebrał sporą sumkę, zniknął gdzieś, lecz lokatorzy już w domu pozostali, zajmując poszczególne mieszkania. Kiedy zobaczyli to inni rozpoczęli się wprowadzanie do cudzego domu i dziś, wszystkie mieszkania, są zajęte. Ogółem mieszka tam 107 rodzin, na które składa się około 500 osób dorosłych i dzieci.

Podkreślić trzeba lojalność mieszkańców tego domu w stosunku do władz, o którym wybrany został Zarząd p. n. „Czterech”, który zaprowadził książeczkowe. Pragnąc zaś swym lokatorom

pełnić pewne wygody i bezpieczeństwo, zaprowadził Zarząd instalację wodociagową i przypuszczać należy, że przy tak sprzyjającej organizacji w krótkim czasie przeprowadzona zostanie również instalacja elektryczna.

Ponieważ gmach ten był bez drzwi i okien, więc i na to znalazła się rada. Okna zostały wstawione i nadały one całemu gmachowi oryginalny i „malowniczy” wygląd, spowodują swoję różnorodność. Jedno bowiem okno jest małe i wolna przestrasza zabita deskami, inne zasłonięte matami, inne znowu mają dość możliwy wygląd. Podobnie poradzono sobie i z drzwiami.

Jednym słowem wszyscy lokatorzy nie pytając się o zgodę właściciela, zajęli dom wywarając oryginalną „Spółdzielnię mieszkaniową”. Jest to zdaje się pierwszy tego rodzaju wypadek zajęcia domu stojącego beużytecznie.

Dolar 5.18
Prywatnie dolar papierowy w żądaniu 5.20, w płaceniu 5.18; dolar złoty w żądaniu 8.92, w płaceniu 8.91; funt angielski w żądaniu 26.10, w płaceniu 26; rubel złoty w żądaniu 4.60, w płaceniu 4.58; marka w żądaniu 1.94, w płaceniu 1.93; za 100 franków francuskich w żądaniu 35, w płaceniu 34.90. Bank Polski w godzinach rannych kupował dolary po 5.17.

6500 górników polskich opuściło Francję w ciągu 1 i pół roku.

Paris, 15 września. - Według oficjalnych danych francuskiego ministerstwa pracy i opieki społecznej, w ciągu r. 1933 i pierwszego półroczu 1934 r. opuściło Francję 6500 górników polskich (łącznie z rodzinami 10.000 osób), którzy utracili pracę w kopalniach.

Człowiek, który prowokuje Kostuchę. „Postrach” szoferów w rękach policji.

Sieradz, 15 września. (od wł. kor.) Burmistrz Zduńskiej Woli poseł Promis powraca z Sieradza, taksówką prowadzoną przez Franciszka Marszałka. Już na polowe drogi wybiegł przed taksówką jakiś nieznany mężczyzna i podniósł obie ręce do góry.

rzucił się pod koła. Przytomny szofer skręcił w bok, desperat jednakże rzucił się po raz drugi pod koła. Szofer w ostatniej chwili skręcił w rów, gdzie przed taksówką częściowo zarzył się w ziemi. Jadące autem 2 kobiety zostały lekko rannym odłamkami wybitych szyb. Niespodziany samobójca korzystając z zamieszania zbiegł do pobliskiego lasu.

W niespełną godzinę po tym wypadku ze Zd. Woli z stronę Sieradza zdążył autobus kaliski. Desperat i tym razem wybiegł

Nauczycielka w płomieniach.

Niebezpieczne żelazko. Z Gniewa donoszą: Nauczycielka Komorówna w Gniewie poleciała posługując rozpalicie żelazko do prasowania. Ogień w żelazku wydawał się jednak za słaby i Komorówna dołapała okowity. W tym jednak momencie

wybuchł ogień, który w gminieniu oka objął suknie i nieszczęśliwa zamieniła się w płomienisty słup. Na rozpaczliwe wołanie o ratunek przybiegła sasiadka i po chwili o-ogień udało się ugasić. Pomoc jednak była za późna, bo p. Komorówna doznała tak silnych poparzeń na całym ciele, że w stanie bardzo ciężkim przywieziono ofiarę wypadku do szpitala w Gniewie. Stan jest nadal bardzo groźny.

Lekkie ochłodzenie.

Stan pogody w Łodzi. Łódź, 15 września. - Dziś o godz. 8 rano termometr wykazywał 15 stopni powyżej zera. (W nocy najniższa temperatura 8 stopni). Ciśnienie o tej samej porze wynosiło 754.1 milimetra przy stałym barometrze.

Wiatry wschodnie z szybkością 1 metra na sekundę. Dziś naogół pogodnie. Obserwowane jest ochłodzenie powietrza.

Porto za przesyłkę pocztą 5 groszy! Dwudziesta dziesiąta ser, a nagród za uważne czytanie.

Słowo z umyślnym błędem (tyfra) na 4 stronie wycłać i zachować. Co tydzień 11 nagród! Ministerstwo zezwoliło na ulgową opłatę W WYSOKOŚCI 5 GROSZY kopert

Ministerstwo zezwoliło na ulgową opłatę W WYSOKOŚCI 5 GROSZY kopert otwartych, jeżeli będą zawierały naklejone wycinki BEZ DOPISKÓW. Czytelnicy nasi mogą więc odtąd przysłać koperty z wycinkami bez dopisków za opłatą pocztową 5 GROSZY, a adres nadawcy umieszczać na odwrocie koperty.

Dziecko utonęło w cebrze.

Kronika Pogotowia Ratunkowego. Łódź, 15 września. Na stacji w Zduńskiej Woli w czasie spania wagonów dostał się między bufory 41-letni Rajmund Krók pomocnik maszynisty i doznał silnego uszkodzenia ciała i ran głowy.

Nieszczęśliwego przewieziono do Łodzi, a następnie umieszczono w szpitalu. Stan jego jest b. poważny.

Dziś i jutro w Helenowie Konkurs Orkiestr Podwórzowych.

ZYCIE PABJANIC. Naprawa jezdni i chodników. Wzmoczone tempo prac.

Zarząd Miejski bardzo energicznie zabiera się do naprawy bruków, jezdni i chodników. Ulica Pułaskiego otrzymała już częściowo szerokie chodniki

betonowe, które uložone zostaną na całej ulicy. Jezdnia na tej ulicy wyłożona dotychczas kamieniami t. zw. „kociami łbami” zostanie zamieniona na jezdnię betonową. - Będzie to pierwsza jezdnia z kostki betonowej w mieście. Dzięki tym pracom wygładzi się znacznie jezdnie i chodniki. Dzieje się to wszystko jednak na niekorzyść peryferii miasta, które nadal nie posiadają ani jezdni, ani chodników i ludność tyłektę podczas deszczu tonie w błocie.

Niejakim Stanisław Rybiński, lat 28 zamieszkały przy ul. Pięknej 14, znając się na ul. Żeromskiego, wypił butelkę

Jutro w niedzielę dnia 16-go września odbędzie się ostateczny konkurs z nagrodami. Impreza powyższa zorganizowana została przez Syndykat Dziennikarzy Łódzkich

KONKURS ORKIESTR PODWÓRZOWYCH

Dziś w sobotę 15-go września wybieramy się gremjalnie do Helenowa na przedkonkurs orkiestr podwórzowych z udziałem nowo przybyłych zespołów. W konkursie bierze udział szereg zespołów wyróżnionych w innych miejscowościach polski. Emocja będzie bardzo wielka, gdyż walczy między sobą bardzo dobre zespoły. Głosuje publiczność. Początek o godzinie 3. Dniem dla dzieci od godziny 4-iej do 5-iej popoł. a od godziny 5-iej danie dla dorosłych. Konkurs rozpocznie się godzinie 7-iej wieczór. Wejście od 0-sob 75 gr.

Dziś manifestacja na Placu Wolności.

Dziś z inicjatywy Związku Legionistów i Związku Peowików odbędzie się o godzinie 17-iej na Placu Wolności zgromadzenie publiczne w związku z oświadczeniem p. ministra Becka, złożonym w Gnieźnie. Przemawiać będą: prezes Związku Legionistów p. Marjan Wadowski i prezes LOPP, mec. Alfred Biliy. Zarządy wszystkich związków byłych wojskowych wzywają swych członków do gremjalnego i punktualnego stawienia się na placu Wolności.

KOMUNIKAT.

Zarząd Związku Oficerów Rezerwy Kół Łódzkiego podaje do wiadomości swych członków, że strzelania o Odnaczone Strzelectwo odbędzie się: dnia 15.9 1934 r. (sobota) na strzelni LKS, ul. Unji 2 - od godz. 15 do zmroku, dnia 16. 9. 1934 r. (niedziela) na strzelni szkolnej, ul. Żeromskiego 115 - od godz. 10 do godz. 13-iej.

Z TEATRU NA CHOJNACH.

Dziś i jutro w sali Domu Ludowego przy ul. Rzgowskiej 84, Zrzeszenie artystów pod dyrekcją Józefa Burskiego, wystawia pod reżyserją Józefa Piarskiego, piękna i melodyjna, owiana czarem poezji i swoistego stylu sztukę ludową p. t. „Smocza Jama”, czyli „Krakowiacy i Górale” J. N. Kaminskiego z muzyką K. Kurpińskiego. Sztuka ta ujrzy światło kinkietów w nowych dekoracjach penszla znanego artysty malarza Stefana Białckiego. Premiera dziś w sobotę dnia 15 września punktualnie o godz. 8 wiecz.

Abula informacja... Dalsza... (8-9 rano).

Place budowlane do nabycia blisko miasta i tramwaju linii 4 i 10. Informacyi udziela dwór Stoki i Administracja mają Stoki w Łodzi, Orła 23, m. 7, tel. 219-73 (8-9 rano).

MIMOZA Łódź, Kilińskiego Nr. 178 Dojazd tramwajami Nr. 0, 4, 6, 10 i 17.

PAPRYKA Irene de Zilany z Dolores del Rio w roli głównej. „Zła dziewczyna”

Za tekst ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Doktor KLINGER Specjalista chor. wenerycznych, skórnych i włosów.

Dr. med. L. BERMAN Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i płciowych, Cegielińska 15, tel. 149-07.

Lecznica „OMEGA” Lekarzy specjalistów i Gabinet dentystyczny. Główna 9, telefon 142-42.

Dr. med. M. GLAZER Choroby skórne i weneryczne, Zachodnia 64, tel. 185-49.

Dr. WOLKOWSKI przeprowadził się na ul. Cegielińska 11, telefon 238-02.

Dr. S. KANTOR Spec. chorób skórnych, wenerycznych i moczopł. wyc. przeprowadził się na ul. Piotrkowską 90.

Dr. med. NIEWIAZKI powrócił, ul. Andrzeja 5. Tel. 159-40.

Doktor TREPMAN specjalista chorób wenerycznych, skórnych, moczopłciowych. Cegielińska 4.

Dr. med. ŁUCJA MAKOWER choroby skórne i weneryczne. (Kobiety i dzieci). Wólczńska 117, tel. 149-39.

Dr. M. NADEL akuszer - ginekolog przyjmuje od 10-2 i od 4-8 wiecz., ul. Andrzeja 4, telefon 228-02.

Dr. HELLER Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych, Tranquilla 8, tel. 179-89.

Dr. med. S. NEUMARK powrócił. Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe, Andrzeja 4, tel. 170-50.

Dr. med. Henryk Ziomkowski Spec. chorób wenerycznych, skórnych i moczopłciowych, 6-go Sierpnia 2, telefon 118-88.

Dr. med. L. NITECKI choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe. Nawrot 32, tel. 213-18.

Lecznica Piotrkowska 294 przyjmują lekarze we wszystkich specjalnościach 2 razy dziennie, otwarte od 11 rano do 8 wiecz.

Doktor H. LUBICZ Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe, powrócił. Cegielińska 7, telefon 141-32.

Poradnia Wenerologiczna Leczenie chorób wenerycznych i skórnych została przeniesiona Zielona 2, tel. 189-33.

Dr. med. M. KLACZKO Chor. uzn., nosa, gardła i krani. Piotrkowska 99, tel. 213-66.

Przychodnia Wenerologiczna Lekarzy specjalistów, Zawadzka 1, tel. 205-38.

Dr. med. ŁUCJA MAKOWER choroby skórne i weneryczne. (Kobiety i dzieci). Wólczńska 117, tel. 149-39.

Dr. M. NADEL akuszer - ginekolog przyjmuje od 10-2 i od 4-8 wiecz., ul. Andrzeja 4, telefon 228-02.

Dr. HELLER Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych, Tranquilla 8, tel. 179-89.

Dr. med. S. NEUMARK powrócił. Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe, Andrzeja 4, tel. 170-50.

Dr. HELLER Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych, Tranquilla 8, tel. 179-89.

Dr. med. H. KLACZKOWA położniczka i choroby kobiece, Piotrkowska 99, tel. 213-66.

Dr. H. SZUMACHER Choroby skórne i weneryczne, Piotrkowska 56, tel. 140-62.

Dr. med. M. TAUBENHAUS Choroby kobiece i akuszeria. Zgierska 11, tel. 246-09.

Dr. med. M. JAKOBSON Chirurg Spec. Chirurgia Kostna. (Złamania kości i zwichnięcia). Dra Sterlinga 22.

Lecznica CHOROBU OCZU ze stałymi lekami doktora Donchina, ul. Piotrkowska Nr. 90, tel. 221-72.

Doktor SONNENBERG powrócił. Choroby skórne i weneryczne. Zielona 8a, Przyjmuje od godz. 12-1 m. 30 i od 4-7 wiecz.

Dr. med. RUNDSZTAJN akuszeria i choroby kobiece Pomorska 7, tel. 127-84.

Dr. REICHER Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Porady seksualne. Południowa 28, tel. 201-93.

Dr. W. BALICKA przeprowadziła się na ul. Sienkiewicza 52, (róg Nawrotu), Telef. 194-03.

Dr. med. M. LEWINSONOWA choroby weneryczne i skórne (dla kobiet i dzieci). Piotrkowska 86, front II p., tel. 143-68.

Dr. FELDMAN powrócił akuszer ginekolog, mieszka obecnie Kilińskiego 113 (Nawrot 41), telefon 155-77.

Punkt kulminacyjny sezonu w Biarritz. Amatorzy wrześnieńsiego słońca nad Zatoką Biskajską.

Biarritz, we wrześniu. Na początku września letnicy z Deauville — (mowa oczywiście o ludziach, którzy nie potrzebują się liczyć ani z czasem ani z pieniędzmi) — udają się koleją, samochodem, a nawet samolotem tłumnie do Biarritz i na wybrzeże baskijskie, cudowne w ostatnich latach i pierwszych malowniczych barwach jesieni.

Jednocześnie z napływem tych gości z kąpielisk bardziej na północ położonych, z południa, to jest Hiszpanii płynie druga fala osób, gdyż samolotem i baccara, obecnie zabronione w Hiszpanii, posiadają tam większą siłę przyciągającą. To też obecna frekwencja Biarritz przedstawia się w następujących cyfrach: 40 proc. Francuzów, 27 proc. Hiszpanów, 13 proc. Anglików i 20 proc. gości rozmaitych innych narodowości. Słowem: Biarritz nadal odgrywa rolę kąpieliska kosmopolitycznego i niezwykle uczęszczanego.

Ostatniemu potężnemu napływowi gości Biarritz otworzyło wszystkie swoje wrota. Miasto nieprawidłowo rozłożone, składające się z różnych części, fragmentów i kawałków, bardzo „paryskie” w zakresie handlu, a co do atmosfery swej baskijskie, zdolne jest pomieścić nieograniczoną ilość przyjezdnych w swych hotelach, pensjonatach i willach. Ponadto do dyspozycji swych gości oddaje nie jedną, a pięć plaż, na których publiczność lokuje się wedle możliwości swej i gustu.

Jak dla nas wszystkie pięć plaż przedstawiają się jednakowo ciekawie: przyglądaliśmy się z równym zainteresowaniem arystokratycznym „aktom” na „Chambre d'Amour”, jak i emerytowanym pływakom w Port - Vieux. Co do Grande Plage, zadziwia i zabawia ona swym nieopisanym rozwojem ludzkim, nieskończoną ciągłością obrządków sportowych, groteskowych, dziecięcych i wdzięcznych. Od kontemplacji dwu młodych panienek, nieśmiały jeszcze dziewczęta, „śmażących” się na wolnym ogniu rozpalonego słońcem nieba, a zapowiadających swą urodę, że w roku przyszłym może zostaną „królowami” w „Chambre d'Amour”, przechodzimy do matron, które w cieniu wielkich, czarnych parasoli dyskutują o cenach produktów targowych.

Przyglądamy się zabawie dzieciarni i gawędzimy ze sprzedawcą błękitnych okularów, tak pożytecznych dla oczu przy jarzącym blasku słońca i wody.

O jakie dwadzieścia metrów stąd ściąga się ocean. Bogactwo barw Atlantyku, widok jego ustawicznej walce ze skałami wybrzeża jest może najmniej imponujący od jego głosu. razem melodyjnego i potężnego.

A teraz kwestia spędzenia czasu. Radziliśmy się stalego bywalca Biarritz, na wypadek, gdyby nam się udało spędzić tutaj całe dwa tygodnie w jaknajprzyjemniejszych warunkach (gdzie robi się coś w imaginacji, można sobie pozwolić w najszerszym zakresie na wszystko).

Usłyszeliśmy następującą radę:
— To bardzo proste. Wstaje się pomiędzy dziewiątą a dziesiątą, z pewnym znużeniem, oczywiście, po późnym położeniu się do łóżka. Następnie spacer na plaży, cocktail na jednym z tarasów kawiarni, na placu Bellevue. Następnie dla rozproszenia resztek znużenia, wsiaada się do auta...
— A jeżeli nie ma się auta...
— Ma się znajomych, które je mają...
A więc w towarzystwie jedzie się na śniadanie do któregoś z oberż, w pięknej okolicy Biarritz...
— A potem?

— Ad libitum: spacer, plaża, golf, kąśyno... Urządzają tam niekiedy wspaniałe zabawy...
— Smoking? Strój wieczorowy?
— Oczywiście. Można też pójść do teatru. Mamy tu wszystkie „gwiazdy” stolicy...
— I znowu frak lub smoking?
— Niekoniecznie. Ostatni „plebiscyt” wypowiedział się za marynarkę. Ale ta „roznieglizowana” moda zapewne przeminie.
— A potem do łóżka?
— Co znowu! Trzeba posłuchać skrzyłka w lokalu o dekoracjach dawnego Palais - Royal, a potem trzeba go baczyć p. Suzy Solidor, i wreszcie...
— Dziękuję panu, to wystarczy.

Korzystaliśmy dwie doby z przepisane go programu i przyznajemy, że z wielką przyjemnością. A gdy po tym czasie opuszczaliśmy Biarritz, zadrościliśmy wszystkim, którzy tam pozostać mogli, nietylko klienteli pałacowych hoteli, ale najsłabiej znanymi letnikom, tym, co to powrócą z zapasem bielizny w czerwone i niebieskie prażki (jak nosiła ją któraś wybitna osobistość) z beretem, jak słynny Chiquito, a nadewszystko z dumą, że ocalali się o ks. Walji, i zapasem wspomnień na całą zimę.

Kij bilardowy zdradził mordercę. Policja francuska odetchnęła...

Od kilku miesięcy prowadziły władze paryskie usilne śledztwo w sprawie wykrycia mordercy dyrektora teatru Palace, Oskara Dufrenne'a. Zamordowany był w ostatnim dziesięcioleciu dyktatorem teatralnym w stolicy Francji, dlatego jego tragedia wywołała ogromne wrażenie, a to znowu dopingowało policję.

Swojego czasu pisaliśmy jak wyglądały okoliczności zbrodni. Bileterka znalazła dyrektora po przedstawieniu martwego w jego kancelarii.

Ktoś zabił go uderzeniem ciężkiego przedmiotu. W pokoju nie było jednak najmniejszego śladu walki ofiary ze zbrodniarzem. Widocznie morderca zabił Dufrenne'a skrytobójczo, albo był jednym z jego dobrych znajomych, miał wolny wstęp do kancelarii i skorzystał z okazji podczas rozmowy, zadal dyrektorowi nagły cios stytu.

Jeszcze na dziesięć minut przed odkryciem zbrodni byli Dufrenne za kulami i wydawał, dyspozycje. — Następnie udał się do kancelarii, której nie opuścił już żywy. W międzyczasie było tam trzech gości, wśród nich zaś młody człowiek w mundurze marynarza. Tego marynarza posiadał dyrektor bezpłatnie w łóż przed przedstawieniem. Ponieważ był on homoseksualistą, przyjmował dość często

wizyty młodych mężczyzn. Wszystkie podejrzenia ześrodkowały się na młodym marynarzu, którego na gwałt szukano. Zadano sobie olbrzymiego trudu zestawienie listy wszystkich bawliwych na urlopie w Paryżu marynarzy. Przesłuchano ich osiemset. Nie posunęło to jednak sprawy ani o krok naprzód. Mordercy nie znaleziono. W pewnej chwili myślano, że zbrodniarzem jest marynarz francuski, którego aresztowały władze hiszpańskie w miejscowości kąpielowej San Sebastian. Ale i w tym wypadku pomyłono się. Wreszcie nadszedł anonim, że młody człowiek nazwiskiem Graff opowiedział w zausfanem kole, że pożyczł swemu przyjacielowi Labori'emu kij bilardowy, którym ten zabił dyrektora teatru. Graffa aresztowano na drugi dzień w jakimś barze. Podczas przesłuchania rzucił się on na wywiadownicę, i zachowywał się

jak obłąkany. Nie dowiedziano się od niego ani słowa o akerze. W międzyczasie wyszukano poprzednie mieszkanie Labori'ego i podczas rewizji znaleziono kij bilardowy, do którego było przyklejonych kilka włosów tego samego koloru, co włosy Dufrenne'a. Łańcuch poszlak został zamknięty. Labori dawno już opuścił Paryż i przebywa w Hiszpanii, gdzie lada chwila zostanie aresztowany.

Robotnik zastrzelił wiarołomną żonę. Tragedja w zagłębiu północnem.

Robotnik, Eugene Butry, lat 37, zamieszkały w Louvrechies (Somme) zastrzelił swą żonę wystrzałem z rewolweru i zranił lekko jej kochankę, Józefa Fortena, lat 59 zatrudnionego w walcołni, Eugene Butry mieszkał kiedyś także w Thionville, ale zauważywszy, że żona jego nawiązała stosunki miłosne z Fortenem, wyprowadził się wraz z nią do Louvrechies, przypuszczając, że w ten sposób niewiasta

zapomni o kochanku. Butry przeliczył się jednak. Żona jego często stwarzała sobie preteksty do podróży do Thionville, gdzie oczywiście odwiedzała kochanka. Onegdaj Butry przyjechał w ślad za żoną do Thionville i udawał się prosto do mieszkania Fortena zastał tam swą żonę. Wówczas to nastąpił krwawy dramat. Żonobójca oddał się sam w ręce policji.

Odważna Polka agrafką ujarzmiła byka.

W miejscowości Omda w Stanach Zjednoczonych na panią Józefinę Wysocką, polską emigrantkę, podczas przechadzki na padli olbrzymi, rozjuszony byk.

Powalona na ziemię, już miał uderzyć rogami, gdy dzielna niewiasta, nie tracąc przytomności umysłu, odpiąwszy agrafkę z ciałych sil uderzyła ostrzem szpilki w pochylone nad nią nozdrza zwierzęcia. Boleśne ukięcie agrafką skonstronowało byka do tego stopnia, że nie ponowił już ataku i pozostawił śmiałą Polkę w spokoju.

Popierajcie Czerwony Kopyt!

GÓRNIK ZABIŁ PIĘŚCIĄ PIJACZKĘ w obronie napastowanego teścia.

Berta Gutfroy, lat 49 zamieszkała przy ul. Casimir-Beugnot w Bruay-en-Artois była bardzo pracowita, ale miała jedną fatalną wadę, która ją zgubiła. Wadą tą był zbyt

ciężki piątek. Wyprowadziło to ją do ostatecznej równowagi, do tego stopnia, że rzuciła się na młodego górnika i zaczęła go drapać po twarzy. Górnik odepchnął napastniczkę, lecz ta doskoczyła do niego drugi raz z zaciętością tygrysy, jakby go chciała rozszarpać. Górnik zrobił wówczas instynktowny gest samobrony i uderzył pijaczkę z całej siły pięścią w głowę. Pijaczka padła na ziemię i poniosła śmierć na miejscu.

Wypadek ten wywołał zrozumiałe poruszenie w całej dzielnicy. Władze bezpieczeństwa wszczęły dochodzenia w tej sprawie. Mimowolny zabójca został pozostawiony na wolności tymczasowej aż do czasu ukończenia śledztwa.

Wypadek ten wywołał zrozumiałe poruszenie w całej dzielnicy. Władze bezpieczeństwa wszczęły dochodzenia w tej sprawie. Mimowolny zabójca został pozostawiony na wolności tymczasowej aż do czasu ukończenia śledztwa.

G. Téramond

REKINY

38 POWIEŚĆ.

Na jednym z najbliższych i najpiękniejszych bulwarów odkryli wspaniałą restaurację, której zalety (Turk skwapliwie wychwalał. Zjedli znakomity obiad, suto zakrapiany alkoholem.

Gdy Konkka po obiedzie dopijał małymi łydkami filiżanki czarnej kawy otrzymał się nagle ze stanu błogiej nieświadomości, w jaką poogrążyła go uczta.

Spojrzał szybko na zegarek. Po ciąg odchodził za godzinę.

— Do stu piorunów! — zawołał. — Zapomniałem zupełnie o telegramie dla ministra.

— Czy jest gotowy? — zapytał zawsze skory do usług Mehmet Ruhdi, który nawet zdążył już wypić bruderszaft z nowym przyjacielem. — Daj mi go, zaniosę sam na pocztę, orjentując się lepiej od ciebie w mieście. Spotkamy się na dworcu a ty tymczasem sprawdź, czy nasz bagaż został załadowany.

Konkka wypisał na blankiecie telefonicznych tylko dwa słowa: „Wszystko dobrze”.

Abulaff dopisał później następującą informację dodatkową: „Odnalazłem ślad szekia”.

I zadowolony, że udało mu się w tak sprytny sposób narzucić odpowiedni bieg wypadkom, pobiegł na pocztę na skrzydłach radości poczem wrócił na dworzec, gdzie Konkka oczekiwał go już w wagonie.

Dalsza podróżociągami odbędzie się bez specjalnych wypadków Konkka z coraz większą niecierpliwością

oczekiwał przybycia do Salonik, wie rzył bowiem święcie, że uda mu się z ust owego Haranadiego wydobyć jakieś ważne „szczegóły” o szekiu a może nawet o samej księżniczce.

Miał czterdzieści osiem godzin czasu do wyruszenia okrętu, który miał go zawieźć w dalszą podróż do Smyrny.

Mehmet Ruhdi czuł się tutaj naprawdę, jak u siebie w domu. Space rował z przyjaciółmi po ulicach miasta, przeczem każdy zakątek był mu doskonale znany.

— Mam tylko dwie doby do dyspozycji — mówił Konkka. — Co będzie, jeżeli twojego bubka nie zastaniemy dzisiaj w palarni? Jeśli wyjechał, albo z innego powodu nie przyszedł?

Turek odrzekł z wielką pewnością w głosie:

— Jeżeli ten stary ramol nie jest ostatecznie skończony fizycznie i moralnie narkotykami, to z całą pewnością wypala w tej chwili drugą albo trzecią fajkę Polikara. To jest murowane, głowę za to daje. Ale słuchaj, czy tobie naprawdę tak zależy na tem, aby pójść do tej nory?

— Bezwzględnie!

— W takim razie muszę pójść tam z tobą. Czy wyobrażasz sobie, że wystarczy zapukać do drzwi, aby cię tam wpuścili? Nie, moi drogi, to nie jest takie proste, jak ci się wydaje. Polikar nie lubi, gdy pierwszy lepszy przechodzień wtyka nos do jego dziury!

Weszli teraz w ciasną uliczkę, stanowiącą krzyżący kontrast z szeroką aleją, którą szli przed chwilą. Z obu stron ciągnęły się brudne i odrapane domki, które z pewnością nie należały do najcelniejszych arcydzieł budowlanych nowoczesnego miasta greckiego.

Zaułek tonął w mroku i robił wrażenie jakiejś wschodniej „mordowni”. W chwili, kiedy się zdawało, że uliczka jest bez wyjścia, okazało się, że wychodzi na okrągły plac, na którego środku widać było zniszczoną, starożytną studnię.

Była to dzielnica, zamieszkała prawie wyłącznie przez Turków. smutne reminiscencje niewoli tureckiej.

— Już wnet będziemy na miejscu — rzekł Mehmet Ruhdi.

Konkka był mocno zdziwiony i oszołomiony niezwykłym wyglądem tej dzielnicy, różniacej się kapitalnie od jego rodzinnych Kartuz. Nielatwo można było dzielnego marynarza przestraszyć; w tej chwili jednakże był mimowolnie zaniepokojony. Niewytłumaczona obawa ścisłała mu serce.

— Czy to jeszcze daleko? — zapytał.

— Już jesteśmy na miejscu — odrzekł jego towarzysz, wchodząc do zaułka bardziej brudnego i obśkurnego, niż wszystkie, przez które dotąd przechodzili.

Miejsce to było doprawdy tak okropne, że sam widok wywoływał gęsią skórę.

— Chodźmy tędy... to jest tutaj... ostrożnie, bo tu jest dziesięć schodków... Mehmet Ruhdi zeszedł drewnianymi, napół spróchniałymi schodkami do piwnicy jakiegoś podejrzanego domu. Doszedł wreszcie do drzwi tak niskich, że aczkolwiek sam nie był wysokiego wzrostu, musiał nachylić się, aby przejść przez próg. Zapukał do drzwi raz, poczem

uderzył trzykrotnie i wreszcie po krótkiej przerwie znowu raz. Był to najprawdopodobniej umówiony sygnał, na który nie odpowiadało się odrazu, gdyż Konkka mógł swobodnie dogonić Turka i razem z nim czekał przed zamkniętymi drzwiami dobrą minutę, zanim otworzyły się bezgłośnie. Nie można było dojrzeć tego, kto je otworzył.

Przyjaciele znaleźli się teraz w długim i ciemnym korytarzu, w którym w odległości kilku kroków migotały miniaturowe różowe i zielone lampki.

Mehmet Ruhdi ręką nakazał towarzyszowi milczenie. Podniósł ciężką kotarę. Tym razem Konkka uspokoił się już całkowicie, zobaczył bowiem klasyczny widok palarni opium, który znał dobrze z dawniejszych podróży na Wschód.

W wąskiej salce, tonącej w wiecznym półmroku, bo nawet lampy były przyćmione, leżały bez ruchu le dwie widoczne cienie ludzkie, porażone w błogim śnie.

Gdy wchodził do środka sali, czyjaś ręka, położona na lewym ramieniu Turka i inna spoczywająca na prawym ramieniu Konkki, unieruchomiła ich w dość brutalny sposób na samym progu nory.

Właściciel palarni, sam mistrz Polikar stanął między nimi. Kolorsalna siła jego pięści nie odpowiadała bynajmniej wyglądowi chudej lawej postaci. Konkka domyślił się w nim właściciela po sposobie, w jaki Mehmet Ruhdi tłumaczył mu teraz półgłosem po turecku cel ich wizyty.

To tureckie gadanie przemysłowca musiało tuczyć Konkki, bo chudej ręki właściciela silnej ręki spojrzal teraz na niego z ukosa. W spojrzeniu tem czaiła się zła ironja.

Po krótkiej rozmowie w ojczystym języku, Mehmet Ruhdi zbliżył się do Konkki, ręką wskazując mu drogę na barlogu w pobliżu dostę

ludzką. Rysów nie można było odróżnić. Ponieważ palacz leżał w tej chwili tyłem do kopającej świeczki, Mehmet Ruhdi nachylił się w stronę Konkki i szepnął mu do ucha: — Haranadi!

Ordynans poczuł, jak serce gwałtownie w nim zabiło.

W tejże chwili Polikar i Mehmet Ruhdi popchnęli Kaszuba na środek izby, gdzie ułatniała się słodkawa i przyprowadzająca o zawrót głowy woń narkotyku.

Właściciel palarni szybko i zwinnie położył na ziemi matę, tuż obok owego palacza, którego Mehmet Ruhdi wskazał Konce.

— Połóż się tutaj i zapal fajkę — szepnął mu przyjaciel Turka do ucha. — Pali dopiero druga... Będziesz mógł dokładnie go przepytac. Jest jeszcze dość przytomny, aby ci odpowiadać do rzeczy, a jednocześnie dość oszołomiony, aby nie obawiać się podstępu.

Podczas, gdy Konkka zbliżył się do maty, aby się położyć, inny Turk przyniósł mu fajkę, pudełko z brązową maścią i świeczkę, którą sam właściciel zapalił.

Machinalnym ruchem Konkka chwycił fajkę, nabił ją zawartością pudełka, zapalił i włożył do ust. Ledwie jednak zaciągnął się po raz pierwszy, skutek był tak oszalamiający i nieoczekiwany, że Konkka za ledwie zdolał pomyśleć:

— Co oni mogli zmieszać z tem opjum? — gdy ohydna izba, nędznej palacze, kopące świeczki zatańczyły przed jego oczyma fantastyczną sarabandę. Zdawało mu się, że jego sąsiad podniósł się i nachylił nad nim swoją koszmarną twarz, podczas, gdy głos jakiś wymówił po polsku z niesłychaną ironją: — Zdaje się, że masz dość, chłopcze!

ECHA ZE STOLICY. Życie Warszawy w kilku wierszach

Starcstwo grodzkie prasko - warszawskie przystąpiło do sprawdzania, czy we wszystkich sklepach spożywczych pieczywo, mąka, wyroby mączne, i kasze są przechowywane w gablotkach...

Minister wyznał religijnych i oświecenia publicznego zatwierdził nową organizację studjów w szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Według nowej organizacji, szkoła ta, posiadając pełne prawa państwowe szkół akademickich...

W kinie "Apollo" odbyła się uroczysta premiera największego arcydzieła filmowego sezonu p. t. "I cóż dalej, szary człowieku" z Margaret Sulavan. Jest to rewelacyjny film wytw. "Universal Pict. Corp."

Kandydaci i kandydatki na medycynę, farmację, dentystykę i weterynarję z niepokojem oczekują egzaminów. Wiedzą, jak trudnym jest samodzielnym zorientowaniem się w ogromie materiału obejmującego nauki przyrodnicze...

Zarząd Tow. przeciwgrzeźniczego powziął inicjatywę skoncentrowania w jednym miejscu u wszystkich wzniesionych swoich agentów znakomicie ułatwi korzystanie z nich publiczności...

Jedno z biur podróży w Królewcu zażądało 3.000 biletów wstępu na lotnisko na zawody balonowe Gerdona Benneta, które odbędą się w Warszawie 23 b. m.

Kraterczki. Jaś paczkołap. Pechowy biegacz.

Dopóki ludzie śpiewają, nie jest jeszcze tak źle. Przeciwnie, miły i łuby to obława, gdy wśród ludu szerzy się poezja, czarem swym oproniceniające szare chwile szarego człowieka.

Wyścig. Jan Waldys, chłopię wielce obiecujące, nudziło się. A wiadomo, że kiedy człowiek nudzi, jadłoby bez przerwy. Już tak dziwne zbudowany jest ludzki organizm.

W dniu była prezesowa, Dama miłą i solidną, W noc - kokotą luksusową i sprzedajną i perfidną.

Smutny jest, jak widzimy, los ptaszka (zapewne wróbelka) w dobie szalejącego kryzysa, ale smutny jest również los męża

Latiał ptaszek po ulicy Cwierzkał się przez cały dzień, Aż raz przyszył komornicy i zabrali mu ogonek.

40-stu żydów wpadło do rzeki. Spróchniały most nió wytrzymał.

Z Samborza donoszą: 150 żydów samborskich udało się na most, aby oczyszczyć się z grzechów zapomocą rzucania

okruchów do wody. Stary, od lat już nie odnawiany most nie wytrzymał takiego naporu.

Wśród zgromadzonego na moście tłumy zapanowała niesłychana panika. Część zebranych zdołała się jeszcze dostać na brzeg, zaś przeszło czterdziestu osób - zarówno mężczyzn, jak i kobiet - wpadło z wysokości ponad czterech metrów do Młynówki, która ma w tem miejscu

Nieprzyjemne skutki filantropji. Rozrutny ziemianin przestał sypać pieniądze.

Z Wilna donoszą: Znyany na terenie Wilna ziemianin Z. Chomiński, który zdobył sobie ostatnio popularność przez specyficzną zrozumiałą filantropję...

Cukierek z materiałem wybuchowym. Bolesny żart chłopców.

Z Poznania donoszą: W bramie domu przy ulicy Poznańskiej 44 zabawiali się kilku chłopców. W trakcie zabawy, jeden z nich podał 14-letniemu synowi kolejarza Józefowi Simonowi jakiś przedmiot, oświadczyjąc, iż czuje go cukierkiem.

RADJO-KĄCIK. DZIŚ WIECZOREM.

- 15.45 Nowości (płyty). 16.30 Słuchowisko ze Lwowa. 17.00 Koncert kameralny. Wyk.: Wl Kuchański (skr.) i J. Lefeld (fort.).

SHERIDAN. Rozczarowanie.

Powiedz mi wreszcie, czy kochasz mnie, tak czy nie? Mężczyzna wrzucił ramionami. Pytanie wydawało mu się tak głupie, że niewar

to było odpowiedzieć. A jeżeli mnie kochasz, dlaczego chcesz koniecznie wyjść sam dziś wieczorem? Kochasz mnie może, chcą w to wierzyć, ale mimo wszystko masz zamiar zdradzić mnie. No, idź już do niej, idź!

Zirytowany, zacisnął usta i zbliżywszy się do okna, zaczął dębnić palcami mierzcha wojskowego na szybę. Gardząc tłumaczeniem się, nie wyrzekł słowa. Zresztą czy mogła zrozumieć go? Byłaby go wzięła za wariatka... Wipe lepiej było milczeć. Życie i tak było już za bardzo skomplikowane.

Dziwna to, w istocie, była para. Jan po raz pierwszy zobaczył Dorę na ekranie kina w Rzymie i odrązał zapał w uwielbienie dla tej "gwiazdy" międzynarodowej sławy, którą narody ewilizonowały nazwały "boską Dorę".

obecnie jedno tylko miał marzenie. poznać Dorę we własnej osobie, jak się to mówi, i pokochać ją. Było to dla niego rzeczą względną łatwą. Jego poszukiwania trwały zaledwie pół roku. Pierwsze ich spotkanie miało miejsce w Berlinie, w Wiedniu Jan rozpoczął swoje starania o względy Dory, a w Hollywood została jego kochanką.

Bawili obecnie w Paryżu, w wielkim hotelu pałacowym na Polach Elizejskich, wspinał się jak statek luksusowy, gdzie zajmował apartament, złożony z trzech pokoiów. Incognito, oczywiście. Uchodzili tutaj dla personelu za pp. Brown, młode małżeństwo, czy też parę kochanków (mniejsza o to) jakich widuje się bez liku pomiędzy placem Zgody a Bramą Triumfalną.

"Niema mowy o walce" - myślała - jeżeli nie dowiem się przeciwko komu walczę. Chcę ją zobaczyć i poznać. Walka pójdzie mi łatwo! Przygotowała już wszystko. Zrazu pomyślała o tem, by śledzenie Jana powierzyć jakiemu detektywowi, ale należała do osób, które ufają tylko samym sobie.

Działo się tak nie po raz pierwszy. Gdziekolwiek zatrzymywali się dotąd, przynajmniej co dwa tygodnie Jan żądał kilku godzin wolnych dla siebie, przeważnie od 5-7, lub od dziesiątej do północy. Początkowo młoda kobieta patrzyła na to przez palce. Udawała, że wierzy w tłumaczenia

le kim. Zresztą, zobaczy się... Takówka zatrzymała się ze wstrząsem, trochę nagle... Jakby wyrwana ze snu, Dora zrazu nie rozumiała.

Z przeliczylej strony, na chodniku rzęście oświetlonym, otwierał się rodzaj przedsiotka z górującym nad nim napisem w świetnych literach: "Cudowna wycieczka" z "boską" Dorą w roli głównej. Publiczność, przyjmowana przez strzelca, ubranego jak general operetkowy, wcho dzila do przedsiotka kina, kierując się do okienka kasy. Jan, po zaparkowaniu auta - nie wierzyła swoim oczom! - Jan weszli za innymi, podchodząc do okienka.

Chcą zdobyć pewność ostateczną, wysiadła z auta i skości weszła do kina. Pragnęła obecnie już jednego tylko: oby Jan przyszedł tutaj na schadzke z inną kobietą! Ale on, samotny w swej łozy, patrzył tylko na ekran, na kobietę, wobec której rewolwer, przygotowany przez Dorę w torbie był niepotrzebny.... Dora zaplakała w ciemnościach sali: nie zabija się własnego odbicia....

Zgodnie ze swem pragnieniem znalazła godną siebie rywalkę, lecz wiedziała już - nieszczęsna - że nie pokona jej nigdy. Tłum. L. M.

Ortopedysta-Konstruktor wykonuje wszelkie prace, wchodzące w zakres ortopedji: sztuczne ręce, nogi, aparaty ortop. wszelkich systemów, górsy na skrzywienie kręgosłupa, wkłady ortopedyczne na płaską stopę (płótnus) z kompozycji aluminiowej i z masy. Aparaty własnego wynalazku na krótsze nogi, zastępujące obuwie na korku (można na nie wkładać normalne pantofelki). Pasy rapturowe i brzuszne i t. p.

Pracownia ortopedyczna Józef Rosenberg Łódź, Piotrkowska 114 w podwórku tel. 162-80. Przyjmuje od 9-12 i od 3-7. Solidnym i odpowiedzialnym udziela się kredytu. Specjalny dział obuwia ortopedycznego. Ubezpieczonych w Kasie Chorych przyjmuje. Obsługa damska i męska.

SPORT.

Mistrzowie Łodzi nie wolno przegrać! Spotkania o wejście do ligi.

Naszych łódzkich zwolenników piłki nożnej przedwzrostkiem interesuje mecz...

Z pozostałych czterech spotkań większe zainteresowanie wzbudzą mecz...

Sport w kilku słowach.

(-) Mecz lekkoatletyczny Białystok-Łódź, który w niedzielę miał się odbyć...

W dwóch pozostałych wypadkach drużyna Zjednoczonych utraciła punkty...

(-) Zostało już dokonane zestawienie par na mecz bokserki między reprezentacją Łwowa...

Najciekawszą walkę dnia stoczyli Cyran, który zaawansował do lekkiej i Banaś...

(-) W dniu wczorajszym wyjechał mistrzowski zespół Łodzi w koszykowie...

W średniej Chmielewski odwał walkę dla formalności z Bystrem (Zł.)...

(-) Wczoraj w sali Cewera odbyły się zawody o drużynowe mistrzostwo...

Na temat frekwencji, jaką osiągnie film „Miłość Tarzana” w „Casinie”...

(-) Wczoraj w sali Cewera odbyły się zawody o drużynowe mistrzostwo...

Ilie osób zobaczy „Miłość Tarzana” w Casinie? Konkurs nasz wzbudził wielkie zainteresowanie łódzkich kinomanów.

Ogłoszony wczoraj przez redakcję „Echa” i dyrekcję „Casina” konkurs wzbudził kolosalne zainteresowanie...

Mecz piłkarski robotniczych reprezentacji Gdańska i Łodzi.

Jak się dowiadujemy drużyny robotniczych reprezentacji piłkarskiej Gdańska i Łodzi...

brońcy Głogowski (Widzew) i Filipiak (TUR), Malek, Frontczak i Bednarek (Widzew)...

Mistrzowska mieszanka sportowa. Dzisiaj i jutro na boiskach.

W dniu dzisiejszym i jutrzejszym odbędą się w Łodzi następujące imprezy sportowe.

SOBOTA. Piłka nożna: Boisko Widzewa, godz. 15.45 mecz towarzyski: Reprezentacja rob. Gdańska-Makkabi.

DZISIEJSZE IMPREZY. SPORTOWE. Dzisiaj, tj. w sobotę rozegrane zostaną następujące ważniejsze imprezy sportowe:

W Warszawie. Na stadionie AZS w Parku Paderewskiego o godzinie 16-ej pierwszy dzień lekkoatletycznych mistrzostw Polski w sztafetach.

Boks. Sala Sily przy ul. Głównej 17 o godzinie 20-ej: międzyklubowe zawody bokserkie.

W Łodzi. Na boisku Polonii o godzinie 15.30 mecz ligowy Polonia-Wisła.

Gry sportowe. Na boiskach w Łodzi dalsze mecze o mistrzostwo.

W Łodzi. W Lublinie pierwszy dzień mistrzostw Polski w koszykówce kobiecej.

NIEDZIELA. Piłka nożna. Boisko WKS, godz. 15.30 mecz o wejście do Ligi: ŁTSG-Gryf (Toruń).

W Poznaniu międzyklubowe mistrzostwa koszykówki męskiej.

W Łodzi. W Warszawie. W Zagrzebiu międzynarodowe mistrzostwa tenisowe.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Łodzi. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie. W Warszawie.

Zycie ekonomiczne. BAWELNA.

Nowy Jork, 15 września. Loco 18.05 wrzesień 12.75. październik 12.79; listopad 12.84.

Liverpool, 15 września. Loco 7.10; wrzesień 6.87; październik 6.82; listopad 6.79.

PAPIERY PROCENTOWE. Premia Pożyczka Budowlana ser. I 45.25.

KURSY AKCYJ. Bank Polski 92-91.25; Warsz. Tow. Fabryk Cukru 200, Starachowice 11.40.

GIELDA ZBOŻOWA WARSZAWSKA I POZNAŃSKA.

Warszawa, 15 września. Urzędowa cennik Giełdy Zbożowo-Towarowej, kursy ustalone na podstawie cen giełdowych...

Co zgotować jutro na obiad?

Rosół z makaronem, drożdż, kartofelki i sałata z czerwoną kapustą, kompot z jabłek.

WINSZUJEMY.

Jutro: Euzebi. Wschód słońca 5.10 Zachód - 17.52 Długość dnia 12.42 Ubyło dnia 4.01 Tydzień 37.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

PEŁNA TABELA WYGRANYCH 30 LOTERII PAŃSTWOWYCH.

Wczoraj w dziesiątym dniu ciągienia 30-jej Loterii Państwowej padły następujące wygrane:

Table with lottery numbers and prizes for various lotteries.

Table with lottery numbers and prizes for various lotteries.

Table with lottery numbers and prizes for various lotteries.

Table with lottery numbers and prizes for various lotteries.

Table with lottery numbers and prizes for various lotteries.

Rozpieszczone dziecko — to tyran domu. Mglista przyszłość „mamusisynków“.

Ktoś sobie może zada pytanie: czy nie należy rozpieszczać dziecka? O, to bardzo proste: bo rozpieszczać — to znaczy uczyć dziecko zadowolenia swych pragnień bez żadnego ku temu wysiłku, to pozwalać mu na wszystko, czego ono tylko zechce, bo wyrabiać w niem przekonanie, że jest lepsze od innych, — czyli jednym słowem — to unieszczęśliwiać na całe życie.

Takie dziecko ubóstwiane przez rodziców od lat najmłodszych — wyrasta potem na człowieka bez charakteru, bez energii — samoluba, a często złoźnika i pyszałka. Oto posag, który dają swym córkom matki, przesadnie spełniające wszelkie ich kaprysy zamłodu; takich oto synów chowają zbyt słabi ojcowie!

Egoizm staje się główną wadą dzieci rozpieszczonych. Któż z nas nie zna tych benjaminków, trudnych do opowania od najmłodszych lat, tych spaczonych charakterów, tych upartych nieznośnych krzykaczy, którym się pozwala na wszystko pod pretekstem, że są słabi lub chorzy?

Dzieci takie — to zwykłe jedynacy; cała czujność i gorliwość rodziców skupia się na tej jedynej główce dziecka, jasnej lub ciemnej. Gdy ono podrośnie — spostrzeże wkrótce, że jest „oczkiem w głowie“ ojca (który się z tem kryje!) i matki (która się do tego otwarcie przyznaje!), dziadków i całego otoczenia, które je pieści, psuje, podziwia i

dogadza mu.

Nie starczy buzi jego i rączek na wszystkie pocałunki, które dziecko obsypują rodzice, krewni i goście, a mała jego osobkę wyrwyją sobie wzajemnie ich ramiona...

Malec szybko zaczyna rozumieć, jak ważne miejsce zajmuje w rodzinie; staje się więcej wymagającym i, najmilsze jego życzenie musi być zaraz spełnione — inaczej wpada w gniew i

urządza okropne sceny.

Co za tyranem staje się dziecko rozpieszczone dla matki, która tyle okazuje poświęcenia: nie może ona odpocząć w nocy, gdyż trzeba kołysać male, kapryśne książętko, które usnąć nie chce; spokój domowy zakłócony (gdy ojciec chce dziecko ukarać, a matka je broni) i malec bywa świadkiem przykrych scen,

których jest przyczyną.

Z dzieci, którym się we wszystkim dogadza, szczególnie z chłopców — wyrastają ludzie bez woli, słabi i te-

niwi, niezdolni do wysiłku. Zdają się oni mówić: pocóż mamy się trudzić, gdy ręce naszych rodziców wciąż są wyciągnięte ku obronie, ku pomocy? To też wielką krzywdę robi dzieciom zbytnia czujność rodziców, gdyż niszczy ona ich odporność, niezbędną w walce życiowej, przez to przesadnie „ciackanie się“ i nie pozwala im rodzącej się woli wzrastać i

krzepnąć normalnie.

Z nich — to potem wyrastają zbyt pomagający mężowie, żony, niezdolne do poświęcenia, istoty nieznośne we wspólnym życiu z innymi, — nieszczęśliwcy, od których się ucieka.

Minister Beck w Genewie

gdzie wygłosił sensacyjne przemówienie

Samochód w wielkim mieście najpowszeźniejszym środkiem lokomocji.

W krajach o wielkim ruchu samochodowym problem regulowania tegoż ruchu w wielkich miastach stanowi bardzo ważne zagadnienie. Przeprowadza się przeto ciągłe badania nad sposobem oprowadzania tego ruchu w ten sposób, aby można było jaknajbardziej wyznaczyć istniejące ulice na i... samochody. Bowiem w wielu wypadkach samochodów w wielkim mieście stał się jednym z najpowszeźniejszych środków lokomocji.

Najnowszym środkiem do badań nad ruchem ulicznym są zdjęcia

aparatem kinematograficznym. Zdjęcia takie wykonuje się w najbardziej ruchliwych miejscach w odstępach czasu około 2 sekund. Przyczem w aparacie do zdjęć wmontowany jest zegar, tak, że na każdym zdjęciu widoczny jest czas, w którym ono zostało wykonane. Na odbitkach wykopijowane są poprzeczne linie, których odstęp odpowiada w rzeczywistości np. 2,5 m. Znając szybkość, z jaką zdjęcie zrobiono, (początek w odstępach czasu 2 sekundy), możemy na podstawie pozycji, w jakiej poszczególne samochody znajdują się na kolejno po sobie następujących zdjęciach, obliczyć

szybkość jazdy każdego pojazdu. Ale nie tylko to. Można też stwierdzić wielkość przyspieszenia, drogę przebytą od początku hamowania do zupełnego spoczynku, dalej jak wielki musi być odstęp między wozami, za sobą jadącymi, aby mogły bezpiecznie rozwinąć wielką szybkość.

Inne jeszcze zagadnienie ruchu, które może wyjaśnić kinematograf, to kontrola zachowania się poszczególnych typów samochodowych na różnego rodzaju nawierzchniach w najrozmaitszych warunkach atmosferycznych (np. w czasie deszczu). Jak działają rozmaite urządzenia i automaty regulujące ruch i t. d.

Widzimy, że rola kinematografu jest faktycznie niepospolita i może on rzucić dużo światła na całe zagadnienie ruchu ulicznego.

CZTERY ETAPY WOJNY na sowieckich znaczkach pocztowych.

Poczta sowiecka wydała serię nowych znaczków pocztowych z okazji 20 rocznicy rozpoczęcia wojny światowej. Znaczniki te wyrażają silne tendencje przeciwwojenne, tradycyjne dla politycznej doktryny komunistów w tej materii. Oczywiście tendencje te nie pokrywają się bynajmniej z unją polityczną sądu sowieckiego w tej samej sprawie.

Znacznik pięciokopiejkowy symbolizuje okres groźnej wojny; jest to okres „gromadzących się chmur“. Dziesięciokopiej-

Blyszczące kamyki na dnie studni. Czy kopalnia diamentów?

W miejscowości Ascq, kilka kilometrów od Lille wywołała wielkie poruszenie wśród ludności wiadomość, że znaleziono w ziemi diamenty.

Podczas kopania studni robotnicy znaleźli na głębokości kilkunastu metrów mnóstwo małych kamyków, które blyszcząły niezwykle, a podobno nawet świeciły w nocy.

Mimo szalejącego kryzysu ukończono 3 wielkie i kosztowne budowle wodno-energetyczne: Dnieprostroj, Kembs i Saalfeld-Schleiz.

Jak wiadomo Dnieprostroj, włączony do piatiletki sowieckiej, zbudowano na porożach dneprowskich. W miejscu, gdzie dziś Dniepr tworzy ogromne zlewisko, wystawały dawniej ponad poziom wody kamienne progi (poroży), które uniemożliwiły na wielkiej przestrzeni żegluga i wogóle wszelkie wykorzystanie wód Dniepru. Dzisiaj wszystko się zmieniło. Zbudowany przez zagranicznych „speców“ Dnieprostroj przetwarza już częściowo olbrzymie ilości wody Dniepru

na energię elektryczną, którą zasilać będzie można zakłady przemysłowe po obu stronach Dniepru na Ukrainie sowieckiej. Zmieniło się również do niepoznania koryto rzeki. Dzięki wysokim tamom podniósł się poziom Dniepru o kilka metrów — tak, że obecnie statki mogą po nim kursować bez obawy zawadzenia dnem i rozbicia się o kamienne progi. Myśl ludzka ujarzmiła zatem rozżukaną wodę i wpręgiła ją do pracy dla pożytku człowieka.

Kembs zbudowali Francuzi w Alzacji. I tutaj również wyzyskano silny spadek wód Renu, jednakowoż w sposób odmienny, niż na Dnieprze. Jeśli tamy Dnieprostroju zbudowano wprost na kamiennym dnie rzeki, to w przeciwnieństwie do tamtych tamy zakładów w Kembs są znacznie oddalone od Renu, bowiem wodę do zakładów wodno-energetycznych doprowadza kilkadziesiąt kilometrów długi kanał, ciągnący się wzdłuż Renu na ziemi francuskiej. Kanał ten rozwiązuje również kwestję żeglugi na Renie, która podczas lata w górnym jego biegu ustawała.

Niemcy wreszcie zbudowali wielki zakład wodno-energetyczny na rzece Saali, pomiędzy miejscowościami Saalfeld-Schleiz. Rzekę przeprowadzono tam, wysoko na 65 metrów.

Powstałe w ten sposób zlewisko mierzy 28 kilometrów długości i pokrywa przestrzeń 920 hektarów. Pominąwszy to, że zakłady dostarczać będą rocznie 50 milionów kilowatów prądu elektrycznego, należy zwrócić uwagę na olbrzymie znaczenie, jakie to nowe arcydzieło techniki mieć będzie dla żeglugi na Elbie. W miesiącach letnich komunikacja rzeczna ulegała zawsze długotrwałym przerwom wskutek niskiego stanu wody, co przedewszystkiem dawało się we znaki Czechosłowacji, mającej swoją wolną strażę w porcie hamburskim. Zbudowanie tamy na rzece Saali bolączkę tę raz na zawsze usunie, bowiem zlewisko nowych zakładów wodno-energetycznych dostarczać będzie Elbie w teście tyle wody, że komunikacja handlowa utrzymana będzie na tej rzece przez cały rok bez przerwy.

Olbrzymie znaczenie spadku wód zrozumiały już dawno także kraje, jak Szwecja i Włochy, którym natura poskąpiła węgla czarnego, użyły natomiast w dostatecznej ilości „węgla białego“, zamienio-

nego w licznych zakładach na energię elektryczną. Całe Włochy północne czerpią siłę i światło

z wód jezior alpejskich, rozsiątych gęsto w wąwozach górskich. Właśnie jeziora u podnóża gór skandynawskich dostarczają również energię elektryczną pracownikom Szwedem, którzy — zdaje się — białą węgiel wyzyskali, jak żaden inny naród w świecie.

W Kalifornii płynęła sobie bezużytecznie w głębokim kanjonie (wąwozie) rzeka Colorado. Przedsiębiorcy Amerykanie zabrali się również do budowy tamy, zwaną tamą Hoovera. Ponieważ zaś różne amerykańskie rekordy sięgają niekiedy cyfr zawrotnych, więc i w tym wypadku spodziewać się należy, że zakłady wodno-energetyczne na rzece Colorado będą cytrowane wszystkie podobne zakłady w Europie. Już teraz mówi się, że energię elektryczną z zakładów tych czerpać będzie cała zachód Stanów Zjednoczonych, to znaczy szmat ziemi równy połowie Europy. Przenieśmy się teraz

na inne kontynenty. Głośną jest zbudowana przez Anglików w Sudanie (Afryka) tama na kataraktach nilowych pod Assuanem. Spierzonej na tej rzece wody nie zamienia się jednak na energię elektryczną, gdyż w piaskach pustyni na nic by się ona nie przydała. Inne jest jej przeznaczenie. W miesiącach letnich, kiedy minie pora deszczowa, rozlewa się woda szeroko po całym kraju, podtrzymując wszelkie życie, któreby bez niej zginęło pod zabójczymi promieniami słońca.

Tama na Nilu pod Assuanem ma również inne znaczenie, jest bowiem gwarancją panowania Anglii nad drogą morską z Europy do Azji przez kanał Suezki. Dopóki bowiem tama będzie w rękach Anglików, dopóty będą oni panami życia i śmierci Egiptu i jego mieszkańców, których był należał od tego, czy błogosławiony Nil dostarczy im latem wody, czy też nie.

Jeśli atut ten zostałby kiedykolwiek Anglikom wytracony z ręki, skończyłaby się ich władza nad kanałem Suezkim.

W Azji ujarzmiła myśl ludzka, praca i wytrwałność groźny Indus, toczący swe wody od Himalajów do oceanu Indyjskiego. Zbudowany przez 2-lety przez Anglików system grobli, tam i kanałów, pozwolił zamienić dawny kraj „pustynny“, niszczonej co roku wiosennymi wylewami rzek, w szmat ziemi miodem i mlekiem płynący.

Wszelka przesada w uprawianiu ćwiczeń jest objawem pogańskiego kultu ciała.

Kino i sport stanowią dla szerokiego mas społeczeństwa współczesnego dziedzinę, której masy te najbardziej się interesują i które też niezwykle wielki wpływ wywierają na zdrowie fizyczne i moralne całych narodów i społeczeństw.

W Stanach Zjednoczonych obok walki o umoralnienie przedstawień kinematograficznych, która i tak rozległa echo wywołała we wszystkich krajach, rozwija się już akcja druga: o umoralnienie sportu. Sport sam przez się nie jest ani lekceważony ani tembardziej potępiany przez Kościół.

Starożytna zasada „mens sana in corpore sano“ uzupełniona maksyma platońska „troszczy się o ciało dla harmonii ducha“ ma tu pełne zastosowanie. Baczycy jednak należy, by w praktyce sport nie był traktowany

z przesadną gorliwością i nie zabierał z torów, jakie wyznacza mu prawo naturalne. Jeśli prawo to jest deptane i lekceważone, sport staje się instytucją zdegenerowaną i niepożyteczną.

Wszelka przesada w uprawianiu ćwiczeń fizycznych a tem bardziej wynaturzenie tych ćwiczeń jest objawem typowo pogańskiego kultu ciała i musi przez chrześcijaństwo jaknajenergiczniej być zwalczane.

Sprawie sportu w rozumieniu chrześcijańskim poświęcił niedawno obszerny artykuł organ watykański „Osservatore Romano“ z racji omawiania dośkonalej książki Michel Christina „L'esprit chrétien dans le sport“, wydanej w zbiorze „Problemes d'education“ w Paryżu. Arcybiskup Baudrillard, rektor Instytutu Katolickiego w Paryżu, tak pisze m. in. do autora tej książki: „Książka zjawia się we właściwym czasie. Rzucono głosy alarmujące w stronę wy-

chowawców zarówno w prasie, jak i w tych środowiskach kultury fizycznej, gdzie nie uważa się sportu za przedmiot brutalnej rywalizacji

w celach zarobkowych lub wyłącznie estetyki cielesnej, ale jako sztukę indywidualnego doskonalenia się.

Dokąd zmierzają sport, pytano się, ku jakim wieździe nadużyciom przez szczególne spaczanie celu pierwotnego. ku jakim szkodom, narazie fizycznym, wśród wielu tych, którzy go uprawiają ku jakiemu upadkowi intelektualnemu? Tkwí w tem zagadnienie moralne i tkwić musi, albowiem sport, jak to mniej więcej wszędzie się głosi, ma stać się kultem ubóstwiającym ciało, siłę i piękność, a więc nawrotem ku poganstwu ze wszystkimi jego nadużyciami“.

Książka Michel Christina składa się z trzech części. Pierwsza przedstawia w skrócie historycznym rozwój pojęcia sportu w wiekach chrześcijaństwa, druga, stanowiąca jądro pracy, streszcza, głównie podług św. Tomasza, naukę katolicką o człowieku, trzecia wreszcie, praktyczna, wskazuje zalety sportu jako czynnika w kształceniu człowieka - chrześcijanina.

W tej ostatniej uwypuklane są również i piętnowane surowo te wszystkie nadużycia w sporcie współczesnym, przed którymi przestrzega arcybiskup Baudrillard.

Osobne rozdziały poświęcono wstremieźliwości, skromności i czystości, strażnikom cnoty, oraz wielkoduszności, pokorze i posłuszeństwu.

Praca Christina pełna jest, w miejscach tego wymagających, cytów ze św. Pawła, św. Tomasza, o. Lacordaire i o. Didon, przedewszystkiem zaś z encykliki Piusa XI o wychowaniu.